

ἀμαλῶται δ' αὐτῆ μάλιστα τῆ πρόθεσιν εἰ-
ρηαίη, ὅτι δ' ἀρετῶν γίνονται δ' αἰδῶ γδ, καὶ
δὲ καὶ ὄρεσιν πικρῆς γὰρ καὶ φουρλῶ ὄνει-
δος, εἰς αἰσχρὸν ὄντος. τὰς αἰδῶ δ' αὖ πικρῶ
ὑπὸ τῆ ἀφρόνων ἀτακτῶν ὄντων, εἰς ταυ-
τὸ χέριος δ' ὄντος οὐ δ' αἰδῶ, ἀλλὰ δὲ ἀφ-
ροῦ ἂν τοῦ δ' ὄντος, καὶ φεύγοντες, εὐ τὸ αἰσχρὸν
ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν ἀτακτῶν ὄντων γδ οὐ κούριος,
ὡς τὸ Ἐκτωρ,

Ὅν δέ κ' ἔχον ἀπαύειδε μέγας πῖόντων-
τα νόστος,
οὐδ' οἱ ἀριον ἐλευγίται φυλάειν κούριος.---

καὶ οἱ περὶ τὰ πόντος, καὶ ἀναχωρεῖσι, τύπον
περὶ τὸ αὐτὸ δ' ὄντος, καὶ οἱ ἀφ' ἧς τὰ φρον
καὶ ἧς τοιούτων παρατάττοντες παύτες γδ
ἀναγκάζονται. δὲ δ' ὄντος, οὐ δ' ἀνάγκη ἀφ-
φρον ὄντος, ἀλλ' ὅτι καλὸν δοκεῖ ὄντος ἢ ἐμπει-
ρία ἢ ἀρετῆ ἐκείνη, αἰδῶ εἰς τὸ ὄντος ὄντος καὶ ὁ
Σακερῆτις φήσιν ὅτισημίω ὄντος τὴν αἰδῶ.
τοιούτου ὄντος, ἀλλὰ ὄντος, ἐν τοῖς πολεμι-
κοῖς δ' ὄντος, οἱ στρατῶν δοκεῖ γδ ὄντος πολλὰ κεν-
νὰ τῶ πολέμου, ἀ μάλιστα σιωπερῶν ἐκείνων
οὐ τὸν φησὶν τὴν αἰδῶ, ὅτι ἐν ἴσασιν οἱ
ἀλλὰ οἱ αἰδῶ ὄντος εἶτα ποιῶσαι καὶ μὴ παθεῖν μέ-
γας δ' ὄντος ἐν τῆς ἐμπειρίας, καὶ φυλά-
ξασθαι, καὶ πατάξαι, δ' ὄντος καὶ ἡδύται
τοῖς ἀπλοῖς καὶ ταυτῶν ἐχροντες, ὅτι οἱ αἰδῶ
καὶ ἀφ' ὅ τὸ ποιῶσαι, καὶ ἀφ' ὅ τὸ μὴ παθεῖν
κερῶσαι. ὡς τὸ ὄντος ἀπλοῖς ὄντος ἀφ' ὅ τὸ
μέγας τῶν, καὶ ἀφ' ὅ τὸ ἀφ' ὅ τὸ γδ ἐν τοῖς
τοιούτοις ἀφ' ὅ τὸ οἱ αἰδῶ τῶν μέγ-
μῶτα τῶν εἰσιν, ἀλλ' οἱ μάλιστα ἰχροντες, καὶ
τὰ σώματα ἀφ' ὅ τὸ ὄντος οἱ στρατῶν δὲ,
δ' ὄντος γίνονται ὄντος ὑπὸ τῆς ὄντος, καὶ
λεῖπονται τοῖς πλῆθεσι καὶ τῶν παρασκευ-
αῖς ἀφ' ὅ τὸ φεύγοντες τὰ ὄντος πολιτικῶ
μῶντα ὄντος ὄντος ὄντος καὶ τῶν ἑρμῶ
συνέβη τοῖς ὄντος, αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ ὁ
θανάτος τῆς ποιῶσαι σωτηρίας ἀφ' ὅ τὸ
εἶδος οἱ ὄντος, καὶ ἐξ ἀφ' ὅ τὸ ὄντος ὄντος, ὡς
κρείττοις ὄντος γίνονται δὲ, φεύγοντες,
τὸν θανάτον μέγαν τῶ πικρῶ φοβού-
μενοι. ὁ δ' αἰδῶ, οὐ τοιούτος. καὶ τὸν
θυμὸν δὲ ὄντος τὴν αἰδῶ ὄντος ἀφ' ὅ τὸ
αἰδῶ γδ ὄντος δοκοῦσι καὶ οἱ δὲ θυ-
μὸν, ὡς τὸ τὴν αἰδῶ ὄντος τῶν φεύγοντας,
φεύγοντες, ὅτι καὶ οἱ αἰδῶ τῶν θυμῶν δὲ.

Atque hæc quidem fortitudo illi maxi-
mè, quæ prius dicta est, assimilatur, pro-
priea quod ob virtutem existit: ob vere-
cundiam siquidem, & honesti appeti-
tionem, honoris scilicet, & opprobrij, quod
turpe est fugiendi causa. Eodem referre
etiam eos quispiam posset, qui ab iis, qui
principatùm obtinent coguntur: peiores
tamen in eo sunt, quod non ob pudorem,
sed ob timorem id faciunt: atque ut non
quod turpe, sed quod molestum est, fu-
giant. cogunt enim illi qui potestatem in
alios habent: ut Hector:

*Si verò pugnam quem detrectare videbas
Is certe nulla poterit ratione canere,
Quin auibis, canibisque obiectus prædæ
voretur.*

Et qui imperant, & si recesserint, verbè-
rant, idem faciunt: nec non qui ante fossas,
vel tale quippiam acies instruant: omnes
enim cogunt. Verùm non ob necessita-
tem, sed ob honestatem fortem esse oportet.
Videtur autem vniuscuiusque etiam
rei experientia fortitudo quædam esse:
vnde etiam Socrates fortitudinem esse
scientiam existimabat. Ac tales quidem
alij aliis in rebus sunt: in bellicis verò
milites: quippe cum multæ varæ res bellè
esse videantur, quas ipsi maximè explo-
ratas habent. vnde ob id fortes videntur,
quia cuiusmodi res illæ sint, alij igno-
rant, atque ita & subire eas, & nihil pati
ex peritia militari maximè possunt. Item
& cauere, & percutere, cum armis uti va-
leant, eaque habeant, quæ & ad facien-
dum & non patiendum maximè idoneæ
sunt. ut cum aliis quasi inermibus armati,
& quasi certandi imperitis athletæ ipsi
decertent. In huiuscemodi enim cortæ-
minibus non fortissimi quique pugnacis-
simi etiam sunt: sed qui robore maximè
præditi sunt, corporaque optima habent.
Nam milites timidi tunc efficiuntur, cum
vel crescit periculum, vel copiis & appa-
ratibus destituantur: primi enim fugiunt,
at civilis exercitus manet, mortemque op-
petit. Id quod in Hermæo contigit: huic
enim turpe est fugere: morsque huiuscemodi
saluti antependenda. illi verò initio
tanquam superiores periculis sese expo-
nunt: cognita deinde se fugiunt, mortem
magis quàm turpitudinem metuentes. sed
vix fortis talis minimè est. Et iram quoque
in fortitudinem referunt. fortes enim vi-
dètur esse illi etiã, qui iracundè perinde ac
feræ contra vulnerâtes feruntur. proprie-
a quod fortes iracundi esse cõsueverunt.